

Else-Merete Ross: Jeg tror roligt, man kan sige, at alt, hvad der overhovedet kan siges for og imod fenrikers og overfenrikers placering i specialofficersgruppen, er kommet til udtryk under udvalgets arbejde. Desuden har vi modtaget de udtalelser, som de forskellige interesserede personelorganisationer har fremført om personellovsforslaget.

Jeg har hæderligt forsøgt at forstå argumenterne mod deres placering i specialofficersgruppen, men jeg kan ikke se rettere, end at den rimeligste placering er som foreslået i lovforslaget.

Angående distinktioneringen i søværnet kan jeg slutte mig til, hvad det ærede medlem hr. Per Hækkerup henstillede til den højtærede minister.

Ved første behandling sagde den højtærede forsvarsminister om civilundervisningen, at den ikke blev modtaget lige villigt alle vegne, da den i sin tid blev indført, men at den havde vundet terræn i den forstand, at man i stigende grad fra de militære chefers side anerkender dens betydning.

Når ministeren siger, at civilundervisningen i stigende grad vinder anerkendelse, kan det så ikke udlægges sådan, at den endnu ikke har vundet 100 pct.s anerkendelse? Det tror jeg nemlig er tilfældet. Jeg vil henstille, at den højtærede minister gør alt, hvad der er muligt, for at give civilundervisningen 100 pct. gode vilkår. Får civilundervisningen det, kan der gøres et endnu mere værdifuldt arbejde i civilundervisningen til gavn både for de unge og for samfundet.

På mit partis vegne skal jeg opfordre til at stemme for personellovsforslaget med det ændringsforslag, der er stillet af forsvarsministeren og tiltrådt af udvalget. Jeg skal ligeledes opfordre til at stemme for lovforslaget om hjemmevernet.

O. Mathiasen: Siden dette lovforslag var til første behandling i det høje ting — jeg tror, det var den 7. januar — er der ikke sket noget, som har fået mit parti til at ændre standpunkt. Det skulle da være, at vi vil vende os endnu stærkere imod lovforslaget, hvis det er muligt.

I betænkningens tekst er jeg, om jeg så må sige, kommet i fint selskab, det jeg figurerer sammen med et mindretal af medlem-

mer fra venstre og de konservative og mellem de sidste endda det ærede medlem hr. Erik Kragh. Det ærede medlem vil ligesom jeg selv ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Jeg har i min mindretalsbetænkning ikke motiveret min stillingtagen, men henviser til mine udtalelser ved første behandling. Jeg går ud fra, at de var tydelige nok, og jeg har derfor kun et par bemærkninger at føje til. Først og fremmest kan jeg pointere, at min motivering for at gå imod forslaget på ingen måde ligger på linje med den motivering, det venstre-konservative mindretal anfører i betænkningen. Det nævnte mindretal siger, at det ikke kan medvirke til forslaget gennemførelse, fordi eller i hvert fald bl. a. fordi de to befalingsmandsgrupper, der har de mystiske betegnelser fenriker og overfenriker, efter forslaget bliver overført til specialofficersgruppen. Jeg kan sige, at det ikke er et spørgsmål, som har givet mig nogen særlig hovedpine, og det samme gælder de såkaldte distinktioner, som disse specialofficerer skal forsynes med.

Denne sag har endda været særlig meget drøftet i udvalget, hvad det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen gjorde opmærksom på. Det ser for mig ud til, at spørgsmålet om militærpersonellets forsyning med „kors og bånd og stjerner“ er en meget vigtig sag og af særlig betydning for landets forsvaret i atombombetiden, ja, så vigtigt, at der i udvalget er holdt en række møder specielt om dette spørgsmål, at udvalget har modtaget en række deputationer, der har haft samme sag på hjerte, og at den højtærede forsvarsminister har et helt udvalg siddende, som arbejder med sådanne efter min mening ganske ligegyldige petitesser. At dette for forsvaret af vort land må anses for at være petitesser, fremgår også af de oplysninger, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen fremkom med ved første behandling. Det ærede medlem oplyste nemlig, at der i specialgrupperne er ca. 2 500 mand, og af disse har ca. halvdelen i forvejen status som officerer. Af resten bliver $\frac{3}{4}$ specialofficerer, når de bliver ca. 40 år; tilbage er så ca. 315 mand, som resten af deres tilværelse må vedblive at være fenriker og overfenriker uden officersrang, hvis dette lovforslag altså ikke redder dem fra denne nedværdigelse.